

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jamen så er jeg da sandelig glad for, at jeg får mulighed for her at redegøre for, hvad der er regeringens holdning, for hvis der er noget, regeringen ikke tager let på, er det den slags udtalelser.

Jeg gjorde meget ud af i min tale og gentog det også flere gange, at vi finder de udtalelser usmagelige. Men som fru Line Barfod var inde på, gjorde jeg også meget ud af at fortælle, at der altså er en måde, hvorpå vi har tilrettelagt den forskellige arbejdsdeling her i landet. Politiet er i fuld gang med at efterforske sagen, og jeg har faktisk tillid til, at der vil ske retsforfølgning, og at de her mennesker bliver straffet, hvis politiets efterforskning viser, at det er den vej, vi skal gå. Det er også fuldstændig korrekt, at det i første række er op til anklagemyndigheden selv at tage stilling til spørgsmålet, som er det, vi drøfter her i dag.

Så der er altså allerede ting i gang, og derfor beklager jeg, hvis der er nogle i Folketingssalen i dag, der kunne efterlade det indtryk, at vi som samfund intet kan stille op over for den slags foreninger og den slags udtalelser, som de kommer med. Jo, vi kan stille noget op, og politiet er allerede i fuld gang med efterforskningen.

Jeg tillod mig til sidst i min tale at komme ind på mere principielle overvejelser omkring, hvad man ville få ud af f.eks. at forbyde en forening, og jeg mener, at det er relevant at tage alle aspekter ind i det her. Men det betyder altså ikke, at regeringen ikke bakker hundrede procent op om den efterforskning, som politiet i øjeblikket er i gang med. Vi finder den her sag meget, meget alvorlig, men vi respekterer altså, at det for øjeblikket er politiet, der efterforsker sagen, og vi har tillid til, at der vil ske retsforfølgning af de ansvarlige, såfremt politiet i efterforskningen finder bevismaterialet tilstrækkeligt til, at det kan ske.

Så det her med, at det ikke nytter noget, synes jeg er meget, meget, meget forkert. Vi skal bare tænke over, hvad vi kan gøre for at sikre, at man ikke i den her sag ender i en situation, hvor de personer, vi egentlig allerhelst vil have straffet, ender med at blive en slags helte, som vi så ikke kan gøre noget som helst ved. Så det er en balanceret tilgang. Men politiet gør, hvad de kan.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Ethvert demokratisk tænkende og følende menneske må have følt afsky ligesom vi andre herin-

de, da teksten på de her løbesedler og hjemmesiden fra Hizb-ut-Tahrir blev offentliggjort og kendt.

Den slags budskaber skal modsiges, og jeg vil også sige til de pågældende, der løb rundt her i byen med den slags løbesedler: Hvad vil man i Danmark med den holdning til andre mennesker? Vi skal ikke have nogen krig fra Mellemøsten eller andre steder i verden ført op i Danmark. Tag og rejs hjem, og bliv væk, og kom ikke igen.

Hvad skal vi så? Skal vi forbyde ytringerne? Skal vi udøve censur? Skal vi indføre et tilladelsessystem for foreninger? Ja, så har de pågældende vundet kampen om demokratiet. I et demokrati er der først og fremmest modsigelsen, afskyen; det at man virkelig lægger afstand til den slags holdninger.

Kl. 16.20

Der står i beslutningsforslaget, at man skal anvende grundlovens § 78. Ja, det er lige præcis det, man skal, og justitsministeren har gjort rede for, hvornår man skal det.

Så vil jeg godt spørge hr. Per Dalgaard: Lad os nu forestille os, at man fulgte hr. Per Dalgaards og Dansk Folkepartis ønsker, og så rejste man en sag, og så skete der frifindelse – hvordan tror hr. Per Dalgaard, at det ville virke moralsk på hele slængen af tilhængere ud over hele verden, der har samme modbydelige antisemitiske holdninger, som de mennesker, der er kommet med de her budskaber? Hvordan tror hr. Per Dalgaard, at det ville virke?

Det er langt, langt værre, end at man undlader at rejse en sag. En frifindelse vil vække jubel og blive betragtet som en blåstempling rundt omkring i verden. Danmark vil virkelig komme på verdenskortet hos de mest ekstremistiske fundamentalistiske muslimer.

Næh, som integrationsministeren sagde på Venstres gruppemøde i dag: Tag og citer Grundtvigs »munden fri, hænderne bundet«. Og hvad er meningen med det? At her i Danmark har vi ytringsfrihed og foreningsfrihed. Det er udgangspunktet. Vi diskuterer tingene, og vi modsiger. Men hænderne er bundet, dvs. handlingerne er kriminaliseret. Det har justitsministeren også gjort rede for her.

De pågældende, der har overtrådt straffeloven, skal naturligvis i spældet og udvises, hvis tingene altså kan bevises, men vi skal ikke have nogen martyrer i Danmark. Vi skal ikke have nogen undergrundsbevægelse, og vi skal frem for